

faa har Forudsætningen dog været den, at Veilængden, som vedtoges, ikke var længere, end jeg havde tænkt mig, nemlig 5,8 Mil, en Forlængelse af en Kvartmil. Smidlertid, disse Tal have ganske vist ikke den Betydning, som de Tal have, som ere indsatte i Lovforslaget, thi de ere naturligvis byggede paa et i Detaillerne foreliggende teknisk Niveauement. Disse Tal foreligge efter en Rekognoscering og efter et Overlag saa paalideligt, som det kan gjøres af Overingenieuren for Statsbaneanlægene og hans Medhjælpere. Det er vel altsaa for saa vidt officielle Tal, men man maa ikke forlange, at jeg efter saa kort Tids Forløb kan meddele Tal, som jeg tager Ansvar for saaledes som for dem, der ere satte i Lovforslaget. Jeg nærer imidlertid ingen Betænelighed ved disse Tal. Jeg tror, at en mere detailleret Undersøgelse vil vise, at de ere rigtige og forfarlige, og jeg har sagt i Udbalget, at hvis man vil indføre dem i Lovforslaget, saa har jeg ingen Betænelighed derved, men saa vil jeg blot tage den Reservation, at Undersøgelsen ikke er ført i det Enkelte, saaledes som det sker, naar man ellers optager en Linie i et Lovforslag. Altsaa, med Hensyn til Tallene behøver man ikke at være meget betænkelig. Med Hensyn til de to Linier, nemlig den af Regeringen foreslaaede og den noget forlængede sydlige Linie, anser jeg dem som Oplandslinier for lige gode, den ene noget længere at drive, men Spørgsmaalet er saa, hvad der er hensigtsmæssigst at gjøre af Hensyn til Staten og Skjælfør. Hvis man der vil tage Hensyn — saaledes som det ærede Mindretal nævnde — til det Militære, og hvis de Herrer ville se paa Kortet, saa ville de se — det er i hvert Fald mine militære Kollegers Mening — at man syd og nord i ra lettest kan komme til Skjælførs Havn — en Havnestad har altid nogen Betydning i militær Henseende — ved at gaa over Dalmose. Det er et Moment, som jeg er forpligtet til at fremdrage i saa Henseende. Hvis de Herrer vilde vedtage en Linie uden Sidebane, saa vil Regeringsforslaget være fyldestgjørende, og ogsaa for mig vil det være fyldestgjørende at gaa den kortere nordlige Linie, men hvis de Herrer stille sig paa et helt andet Grundlag end Regeringsforslaget og vedtage en Linie med Sidebane, saa kan jeg ikke give den Sidebane Fortrinnet, som et æret Medlem har foreslaaet, saa forekommer det mig, at den Sidebane, som er foreslaaet over Dalmose, lige godt fyldestgjør de lokale Interesser og de særlig skjælførste Interesser. Min Forudsætning har været, at man ikke skulde

betone nogen Sidebane. Nu ser jeg, at her i Thinget er den Ansuelse stærkt repræsenteret, at Sidebanespørgsmaalet skal afgjøres med det Samme (Indsigelse). Ja, jeg tør ikke sige noget Bestemt derom, men det synes der at være Stemning for, og det gjør, at Positionen for mig bliver noget anderledes end tidligere. En tredje Sidebane, en Sidebane paa 2³/₄ Mil, som der har været Spørgsmaal om, kan der alene af militære Hensyn, som det ærede Mindretal nævnde, ikke være Tale om at gaa til, dette vilde ogsaa i andre Retninger være mindre forfarligt. — Det ærede Medlem, som motiverede et Endringsforslag, mente, at Hensynet til Julebjerg burde være bestemmende for Linien. Det ærede Medlem vil se, at det for saa vidt har været bestemmende for Regeringslinien, at man, naar man vil bygge en Linie uden Sidebane, saa har fundet det forfarligt at gjøre den noget længere ved at gaa over Julebjerg; det kan gjerne være, at man maatte her er gaaet noget nærmere ind paa de lokale Interesser, end man ellers anser det for rigtigt, men man har nu gjort det. Spørgsmaalet stiller sig anderledes, naar de to Interesser skide sig frem, nemlig Skjælførs- og Julebjergsinteresserne, og da forekommer det mig, at Skjælførs Interesse maa være den overvejende, men den ser jeg helst fyldestgjort derved, at man fik saa lige en Jernbane-linie som muligt uden Sidebane. Hvis Landsstinget imidlertid tager den Stilling, at en Sidebane skal optages, saa henstiller jeg, hvad man i den Retning vil vedtage.

Chr. Nielsen: Det har interesseret mig at høre de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Blom), om de foreslaaede Linier. Jeg har i den senere Tid haft Leilighed til at lære det ærede Medlems Mening i Almindelighed om Jernbaner at kjende, og jeg tror, at jeg tør sige, at det ærede Medlem kun er stemt for Jernbaner, af militære Hensyn og ikke af stort andre Hensyn. Med Hensyn til de Udtalelser, som ere komne fra den ærede Ordfører for Mindretallet om, hvor uheldigt den af Flertallet foreslaaede Linie var, fordi den gik midt imellem de to Byer Julebjerg og Taarnmark, saa at man fra begge Sider havde en halv Mil at skulle kjøre til Stationen, saa skal jeg ikke videre fordybe mig heri. Det er jo altid ganske i sin Orden, at naar man vil med Jernbanen, saa skal man kjøre hen til, hvor der er en Station, og jeg for mit personlige Vedkommende sætter stor Pris paa kun at have en halv Mil at kjøre i Stedet for en hel. — Naar det stadig tager sig ud,